

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2003/79 Mo

in de klacht nr. 2002.4101 (122.02)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager/klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Op 16 april 2001 heeft zich op een autosnelweg een kettingbotsing voorgedaan waarbij behalve de Hyundai van klaagster en de auto die achterop de auto van klaagster is gebotst, nog tien andere auto's waren betrokken. Verzekeraar is de door klaagster aansprakelijk gestelde WAM-verzekeraar van één van de bij de kettingbotsing betrokken auto's.

De klacht

De door de echtgenoot van klaagster bestuurde auto is op 16 april 2001 betrokken geweest bij een kettingbotsing. Uit eigen waarneming door de echtgenoot van klaagster en uit het politierapport blijkt dat de auto van klaagster van achter is aangereden door een bij verzekeraar verzekerde auto. Volgens verzekeraar is de auto van klaagster aangereden door een onbekende derde auto. Voor de regeling van de vergoeding van de achterschade aan de auto van klaagster is dat echter, gezien de gedragsregels, niet relevant. Klaagster verwijst naar paragraaf 3.2.3., hoofdstuk 3 betreffende de 'Gedragsregels bij Schade' uit de cursus 'Gevolmachtigd Agent' (uitgave SVV 4-'97), die luidt: 'Als iemand schade lijdt waarvoor meer dan één verzekeraar kan worden aangesproken, dan is het onjuist als verzekeraars de schadelijder naar elkaar verwijzen.' Volgens deze gedragsregels dient verzekeraar de schade van klaagster te vergoeden en is het daarna aan verzekeraar om eventueel te proberen de schade op de onbekende derde te verhalen. Verzekeraar weigert de schade te vergoeden.

2003/79 Mo

Het standpunt van verzekeraar

De bestuurder van de bij verzekeraar verzekerde auto is betrokken geweest bij een kettingbotsing met in totaal twaalf auto's. Binnen deze kettingbotsing zouden onderling vier aanrijdingen hebben plaatsgevonden. Klaagster stelt dat haar echtgenoot vóór de auto van de verzekerde van verzekeraar reed en dat laatstgenoemde auto achterop de auto van klaagster is gebotst. De verzekerde van verzekeraar stelt uitdrukkelijk dat haar auto in botsing is gekomen met een Renault met een trekhaak en niet met de Hyundai van klaagster. De lezing van de verzekerde van verzekeraar wordt bevestigd door de bestuurder van de Renault en de inzittenden daarvan. Het politierapport geeft geen duidelijkheid. Volgens de verzekerde noemen de verbalisanten haar daarin 'partij 3', terwijl zij 'partij 4' is. De verwisseling is begrijpelijk. Het gaat hier om een vrij gecompliceerde kettingbotsing waarbij in totaal twaalf auto's met elkaar in botsing zijn gekomen. De verbalisanten die de situatie ter plaatse hebben beoordeeld, troffen een onoverzichtelijk beeld aan. Het is niet precies komen vast te staan wie met wie in botsing is gekomen en op welke wijze.

Het beroep van klaagster op 'Bedrijfsregeling no. 7' (Schaderegeling Schuldloze Derde) lijkt verzekeraar onder de gegeven omstandigheden niet terecht. De auto van klaagster maakte evenals de auto van de verzekerde van verzekeraar deel uit van een verkeersstroom. De bestuurder van de auto van klaagster kon zijn auto niet op tijd tot stilstand brengen, waardoor hij achter op de voor hem rijdende auto is gereden. Hij is dus niet zonder botsing - en daardoor sneller dan de achter hem rijdende automobilist redelijkerwijs kon overzien - tot stilstand gekomen. Daarmee is hij, evenals de andere in de kettingbotsing betrokken automobilisten, een betrokkene en niet een onschuldige derde. Onder de geschetste omstandigheden gaat het niet aan jegens een van de andere betrokken automobilisten de positie van onschuldige derde te claimen. Die positie is gereserveerd voor situaties waarin een van de automobilisten zich ten opzichte van andere automobilisten onderscheidt in die zin dat hij op geen enkele wijze aan het ongeval heeft bijgedragen, terwijl vaststaat dat twee of meer anderen dat zonder meer wel hebben gedaan. In het onderhavige geval is sprake van een complex gevolg dat vermoedelijk is veroorzaakt door de fout van slechts één onbekend gebleven automobilist die onverwacht op de rem ging staan. Klaagster en de verzekerde van verzekeraar zijn in dezelfde wanorde terechtgekomen. Verzekeraar heeft de achterschade aan de auto van zijn verzekerde ook niet kunnen verhalen.

Het commentaar van klaagster

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klaagster haar klacht gehandhaafd.

2003/79 Mo

Het oordeel van de Raad

1. De klacht houdt in dat verzekeraar ten onrechte geen uitvoering geeft aan de bedrijfsregeling Schaderegeling Schuldloze Derde (Bedrijfsregeling no. 7) en vergoeding weigert van de achterschade aan de auto van klaagster.
2. Verzekeraar heeft betoogd dat de bestuurder van de auto van klaagster in een verkeersstroom reed op een autosnelweg en dat hij de auto van klaagster niet zonder botsing tot stilstand heeft kunnen brengen waardoor hij sneller tot stilstand is gekomen dan de achter hem rijdende automobilist redelijkerwijs kon overzien. Op grond hiervan heeft verzekeraar het standpunt ingenomen dat (de bestuurder van de auto van) klaagster niet kan worden aangemerkt als onschuldige derde in de zin van de Schaderegeling Schuldloze Derde, zodat deze regeling niet van toepassing is ten aanzien van de door klaagster als gevolg van de aanrijding geleden schade. Dit standpunt met betrekking tot de betrokkenheid bij de kettingbotsing van de bestuurder van de auto van klaagster is verdedigbaar.
3. Verzekeraar heeft voorts het standpunt ingenomen dat niet de auto van zijn verzekerde, maar een andere, onbekende auto tegen de achterzijde van de auto van klaagster is gebotst. De Raad overweegt hieromtrent het volgende.
4. Tot de aan de Raad overgelegde stukken behoort het door klaagster bedoelde politierapport (met als opschrift 'registratieset'). Dit rapport bevat gegevens van drie bij de aanrijding betrokken personen/voertuigen (genummerd 14.1 tot en met 14.3). Onder de aanhef 'beknpte omschrijving ongeval' is daarin vermeld dat de bestuurder van 14.2 over de linkerrijstrook reed, dat de auto vóór hem remt, dat 14.2 ook remt, dat de bestuurder van 14.1 (de Hyundai van klaagster) dit te laat ziet en tegen de achterzijde van 14.2 botst en dat 14.3 (de Hyundai van de verzekerde van verzekeraar) tegen de achterzijde van 14.1 botst. Verzekeraar heeft aan de Raad ook een aanrijdingsformulier overgelegd dat is ingevuld door de bestuurster van de bij hem verzekerde auto. Daarin is vermeld dat zij met de auto van de verzekerde tegen de achterzijde van een Renault is gebotst. Voorts heeft verzekeraar een brief van 26 april 2001 van zijn verzekerde overgelegd, waarin zij commentaar levert op het hiervoor genoemde politierapport en mededeelt dat de inzittenden van haar auto kunnen bevestigen dat haar auto, anders dan de politie heeft gerapporteerd, niet de derde, maar de vierde auto in de kettingbotsing was, dat de Renault die vóór haar auto reed voorzien was van een trekhaak, hetgeen duidelijk te zien zou zijn aan de schade aan de voorzijde van haar auto en dat de bestuurder van de Renault zijn auto uit veiligheidsoverwegingen in de berm had gereden. In een door verzekeraar eveneens overgelegde verklaring van een inzittende van de Renault wordt dit laatste bevestigd.
5. Verzekeraar heeft op grond van de hiervoor weergegeven inlichtingen en de daarbij gevoegde schriftelijke verklaringen van een aantal betrokkenen in redelijkheid kunnen aannemen dat, anders dan in het politierapport is vermeld, niet vaststaat dat de bij verzekeraar verzekerde auto op de achterzijde van de auto van klaagster is gebotst.
6. De slotsom is dat verzekeraar door de hiervoor weergegeven standpunten in te nemen, de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet heeft geschaad, zodat de klacht ongegrond dient te worden verklaard.

2003/79 Mo

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 8 december 2003 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter, mr. R. Cleton en mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(mr. C.A.M. Splinter)